

РЕШЕНИЕ

№ 37305

гр. София, 12.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 08.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **7037** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.85 и чл.84, ал.2, вр. чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. А. Д., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С., чрез адв. Т. Л., срещу Решение № 22-ОК/18.06.2025г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № УП23543 от 02.06.2025г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят счита, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел фактите, относими към личното му положение и държавата му на произход. Излага подробни съображения, че са налице нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход. Моли да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и с адв. Л.. Осигурен му е и превод на език, който разбира и съдът му разяснява всички права и правни последици в процеса, съгласно служебното начало в това производство. Поддържат жалбата по изложените в нея съображения и моли съда да отмени като неправилно и незаконосъобразно оспорваното решение.

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител юрк. П., оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да

отхвърли оспорването.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК вр. чл. 144, ал. 1 АПК, установи от фактическа страна следното:

М. А. Д. за първи път е поискал закрила с молба с вх. № ОК-13-1154 от 09.07.2024г. на Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място]). Личните данни на чужденеца, които са снети по тази молба са както следва: М. (собствено име) А. (фамилно име) Д. (бащино име), от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., арабин- по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Мотивирал е първата си молба за международна закрила с войната в С. и с икономически проблеми, които е имал там. Посочил е, че лично към него не е имало заплахата, но всички жители на [населено място] са имали проблеми с действащите там групировки. По думите му върху него лично не е оказвано насилие, но населеното място, в което е живял е много опасно. Твърди, че не е напуснал С. по-рано, тъй като не е имал финансова възможност и е помагал на своите родители. Посочва, че в страната му на произход са останали родителите му, съпругата му, двамата му братя и четири от сестрите му. Чужденецът е заявил, че е подал молба за международна закрила на територията на Република България, тъй като не е имал възможност да продължи за друга държава и понеже тук има сигурност.

С Решение № 11036 от 24.10.2024г. на председателя на ДАБ-МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението е обжалвано и с Решение № 1969 от 17.01.2025г. на Административен съд София-град, оставено в сила с Решение № 4458 от 29.04.2025г. на Върховния административен съд (ВАС).

Жалбоподателят е подал последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-4495 от 28.05.2025г. на Държавна агенция за бежанците при МС (ДАБ- МС). Молбата е счетена за нередовна, тъй като тя не е подадена лично от чужденеца и по този начин не са спазени разпоредбите на чл. 4, ал. 2 от ЗУБ, според който искането за предоставяне на международна закрила се осъществява лично от чужденеца и по собствена воля. В тази връзка е изпратено писмо от началник отдел ПМЗ- кв.О. купел до чуждия гражданин и неговия пълномощник, с което те са уведомени, че горесцитираната молба, която не е подадена лично от М. А. Д., а с приложено пълномощно и чрез изпратено лице от неговия адвокат противоречи на ЗУБ и на европейското законодателство, относимо към търсещите закрила чужди граждани в държава-членка на ЕС. На основание чл. 30, ал. 2 от АПК сирийският гражданин е уведомен, че има три дни, за да отстрани недостатъците от молбата си и да подаде молба за закрила, подписана и подадена лично от него.

На 02.06.2025г. е подадена нова последваща молба за предоставяне на международна закрила с рег. № УП23543 на Държавна агенция за бежанците при МС (ДАБ-МС), от М. А. Д., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН].

Чужденецът мотивира последващата молба с рег. № УП23543 от 02.06.2025г. с нежеланието си да се завърне в страната си по произход С. заради влошената ситуация там. Чуждият гражданин заявява, че след свалянето на режима на Б. А. властта е взета от движението „Х. тахрир аш- Ш.", което е бивше подразделение на „Ал К.". Твърди, че в С. размириците продължават и никой не може да предвиди как ще се развият събитията там. Чужденецът добавя, че заради обстановката в страната евентуалното му завръщане в нея ще застраши правото му на живот и на свобода, както и че той ще бъде изложен на риск от тежки посегателства.

С указания с рег. № УП 23543/02.06.2025г. чужденецът е уведомен, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на неговата последваща молба за международна закрила, ще бъде

преценена нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ.

След анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства с обжалваното в настоящето производство Решение № 22-ОК/18.06.2025г. интервюиращият орган при ДАБ-МС е приел, че молба с рег. № № УП23543 от 02.06.2025г. на ДАБ-МС не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението органът е приел, че не се обуславят нови обстоятелства въз основа, на които чужденецът да бъде допуснат до ново производство по предоставяне на международна закрила.

За да постанови решението си административният орган е изследвал заявената от М. А. Д. заплахата за живота му, при евентуалното му завръщане в С.. Приел е, че молителят не обосновава твърденията си, че след напускане на държавата си на произход са настъпили значими събития за живота му там, въз основа на които да може да се обосноват опасенията му от преследване, не представя доказателства за наличие на заплахата за неговия живот. Интервюиращият орган е разгледал актуалната обстановка в Сирийската арабска република и като се е позовал на информацията, съдържаща се в справка с входящ № МД-02-262/19.05.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, е извел извод, че в страната на произход на жалбоподателя не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. Понастоящем в страната не е налице насилие, при което всяко лице, пребиваващо на територията на С., да е изправено пред реална, а не пред хипотетична опасност от убийство, нараняване или малтретиране, посегателства, забранени от чл. 3 от ЕКПЧ. От друга страна, в конкретния случай няма установени лични обстоятелства, които да сочат, че М. А. Д. би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личното му положение елементи, в т.ч. такива, свързани с работата му, ангажименти и/или подкрепа за въоръжени групировки или международни организации.

След като е заключил, че представените в последващата молба на чужденеца факти и обстоятелства не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход, интервюиращият орган е приел, че последващата му молба за международна закрила е недопустима и не следва да се образува производство за предоставяне на международна закрила, и на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не я е допуснал до производство за предоставяне на международна закрила.

В хода на съдебното производство от страна на ответника са представени актуални справки за положението в С. - с вх. № МД-02-423/05.08.2025г. и с вх. № МД-02-528/30.09.2025г.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В тази връзка съдът счита, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал.1, т.

10 от ЗУБ Председателя на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му - чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от М. А. Д. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а –чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна

на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Фактите, на които се позовава жалбоподателят в последващата си молба са свързани с обстановката в С.. От представената справка с № МД-02-262/19.05.2025г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, органът е извел, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическа ситуация в С. в посока подобрене на условията на живот и безопасност. От изложеното в справката е извел, че в страната на произход на молителя не е наличен въоръжен конфликт, при който насилието на такова високо ниво, водещ до вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия.

От информацията в представените по делото справки с вх. № МД-02-423/05.08.2025г. и с вх. № МД-02-528/30.09.2025г. относно обществено-политическата обстановка в С., се установява, че след падането на режима на Б. А., А. ал Ш. е назначен за временен президент на С., а конституцията от 2012 година е суспендирана и парламентът е разпуснат. От 29 януари 2025 г. А. ал Ш. на практика ръководи страната. Очаква се международната общност да премахне всички санкции, наложени на С., тъй като се отчита, че те са изпълнили своята функция и е време С. да продължи развитието си. Предприемат се стъпки за възстановяване на нормалните отношения на страните по света със С., което ще подпомогне усилията на същата към възстановяване и стабилност. ВКБООН продължава да улеснява доброволното, безопасно и достойно завръщане на сирийски граждани в техните родни райони, предоставяйки транспортна помощ на ключови гранично-пропускателни пунктове, включително "Б. ал Хава", "Б. ал Салама" и "Д.". Мотивацията на завръщащите се лица включва подобрена сигурност и събиране на семейства. В политически план се очаква В. комитет на С. да реализира намерението си за създаване на Народно събрание в рамките на следващите 90 дни.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая се установява от представените справки, че след като жалбоподателят е напуснал С. в страната са настъпили сериозни обществено-политически промени. От изложеното в справките следва, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (СЕО) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително

въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Положението в Сирийската арабска република е разгледано подробно и в решението на ВАС и към момента на подаване на последващата молба, както и към настоящия момент, не са налице нови обстоятелства от съществено значение относно държавата на произход или за личното положение на жалбоподателя.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

В процесния случай не са се появили и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Всеки изложен в молбата довод е подробно обсъден и оценен в мотивите на обжалваното решение. Изводите на интервюиращия орган се споделят напълно от настоящата инстанция.

Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

Извършеният анализ обуславя извод за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт за законосъобразен.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Д., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., срещу Решение № 22-ОК/18.06.2025г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № УП23543 от 02.06.2025г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.
Решението е окончателно.

СЪДИЯ: